

Behandling at stille det, for at denne Sag idetmindste kan blive gjort til Gjenstand for Undersøgelse, og for at ogsaa det høie Lands-thing kan faae Leilighed til at udtale sin Anskuelse om dette Retspørgsmaal, der virkelig forekommer mig at være yderst simpelt.

Ministeren for Kongerigets særlige Finantser: Maaskee jeg dog maa tillade mig, forinden Debatten gaaer videre, at oplyse, at den ærede Taler ikke var fuldkommen korrekt i Fremstillingen af nogle enkelte Punkter, vedrørende Forhandlingerne i det andet Thing. Det er imidlertid vanskeligt her at gaae ind derpaa, fordi man let kommer til at mistyde, hvad der er passeret, naar man ikke selv har deeltaget i Forhandlingerne. Naar det ærede Medlem ansøgte, at jeg f. Ex. stemte for Justitsministerens Forslag ved tredie Behandling i det andet Thing, saa er dette fuldkommen rigtigt; men det ligger heri, at jeg allerede havde stemt for det ved i sin Tid at give mit Minde til, at det blev fremsat. Det er saaledes fuldkommen rigtigt, at jeg i det andet Thing stemte for Forslaget, men det var af en ganske anden Grund end den, som det ærede Medlem har troet, og det vil ogsaa vise det ærede Medlem, at han ikke kan bedømme, hvor stor Majoriteten egentlig har været i det andet Thing. Der var nemlig to Klasser af Stemmer for Justitsministerens Forslag; den ene var den, som antog, at han havde Ret i sin Lovfortolkning, den anden omfattede dem, der meente, at Billighed talte for, at dette Tillæg blev givet, og til denne hørte jeg.

Justitsministeren: Ligesom den sidste Overbeviisning, jeg havde om min Fortolknings Rigtighed, bevægede mig til ved Sagens tredie Behandling i det andet Thing at stille et Ændringsforslag, der gik ud paa at faae det optaget, som ved anden Behandling var blevet udstemt af Finantslovsforslaget, da jeg nærede det Haab, at det dog skulde lykkes at faae min Fortolkning til at gaae igjennem, saaledes vil det samme Hensyn bestemme mig til ved anden Behandling her i Thinget at stille et Ændringsforslag, som skal være rettet paa at faae det

Forslag til her at gaae igjennem, som er blevet forkastet i det andet Thing.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun bemærke, at der er En af Indenrigsministeriets Embedsmænd, der er i fuldkommen det samme Forhold, og da det i Folkethinget er blevet betragtet som en Selvfølge, at disse Embedsmænd maatte staae og falde med hverandre, er det naturligt, at jeg ogsaa vil føle mig opfordret til at give dette høie Thing Leilighed til ved at afgjøre Sagen at afgjøre den i dens Heelhed.

Christensen: Vi antages at have omtrent en halv Snees Dage tilbage af denne Session at være forsamlede i, og vi begynde idag Behandlingen af en Lov, der fortrinsviis opfordrer og fortrinsviis tilsteder at see hen, ikke blot til de Enkeltheder, der hidtil have været omhandlede, men ogsaa til den almindelige Stilling, hvori det Folk befinder sig, som vi repræsenterer, og hvis Skatter, Udgifter og Indtægter vi her vedtage. Der er derhos paa et andet Sted i denne Sag faldet den Yttring fra den ærede Finantsminister, at vel maatte de store Beløb, der her omhandles, anses tilstrækkelige, men dog kun for ordinære Tider. Naar vi sammenholde denne Yttring med den Omstændighed, at den eventuelle Finantslovsfastsætter et Bidrag til det hele Monarkies Fællesudgifter, som slet ikke ere afhængige af os som Kongerigets Repræsentation, saa turde vi være opfordrede og berettigede til at tage Landets hele nuværende Stilling under Omhandling, og det netop ved denne Leilighed, hvor man paa den ene Side ganske vel kan øve den Beherskelse, over sig og sin Gjenstand, der i en saadan Situation er nødvendig, og hvor man paa den anden Side ved anden og tredie Behandling nogenlunde bekvemt kan skride videre frem ad den Vej og paa den Maade, man efter modent Overlæg maatte vedtage. Jeg troer nu, at kun meget Faa ville nægte, at der hersker almindelig Misstemning og Be-lymring over det hele Lands og i særdeleshed over Kongerigets politiske Udsigter i dette Døgn, og at jeg besvære ikke figer for Meget,